

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. MAI 1938

10. ARGANG

NUMMER 9

Noen av Jesu lignelser

Ugyldige undskyldninger.

Av G. Iversen.

I noen korte artikler skal vi stanse litt ved hva Jesus ønsker å si oss i noen av sine lignelser. Alle Jesu lignelser har noe å si Guds folk til alle tider. De er ikke bestemte i den forstand at de bare var aktuelle på Jesu tid, men vil være like aktuelle til alle tider.

Den første lignelsen vi vil stanse, ved er om «Den store nadver». Vi finner den i Luk 14, 15–24. Jesus var innbudt til måltid hos den øverste fariseer og her var det en som satte med til bordet og hørte hans tale så han til Jesus: «Salig er den som får sot tilbords i Guds rike.»

Da svarte Jesus ham med at telle om en mann som hadde en stor nadver og hvor liten pris de innbude satte på innbydelsen. (Les versene).

Den ene hadde kjøpt en aker og matte gå ut og se på den, den andre hadde kjøpt dem par okser og hadde tatt sig en hustru og kunne derfor ikke komme.

For noen år siden gjorde Gud denne lignelse levende for mig og det som si mig mest var de meningløse undskyldninger som de innbude kom med. Det var nadver, altså nattmallem og mørkt. Ingen kunde se på en aker eller pågå da og den som hadde gittet sig kunne vel fått hustruen med. Det var meningløse og ugyldige undskyldninger som bare bruktes for å dekke over det samme forhold. De vilde ikke komme.

A hvor denne lignelsen treffer midt i blinken! Hvor den blott oss mennesker. Hvorfor kunde ikke sagt at de ikke vilde komme? Da hadde de sagt sant. Isteden fornærmet de jo mannen med sine usanne undskyldninger.

Men nu hånden på hjerte, kjærlighet og ikke vi alle sammen gjort likadan mange ganger. For å slappe av så det vi innerst ikke mente, kom vi med en undskyldning som igrunnen var en legning. Det var ikke så helt sant at grunnen vi angav for at vi ikke kom på møte var den vi sa. Om vi absolutt hadde villet gå så hadde det nok latt sig gjøre, men så kom det i tilfølge besskende kanskje og så fikk den skylden. Men årsaken til at vi ikke gjikk var at vi ikke ville gå og så fikk vi en kjærkommen anledning til å undskyde oss. Om vi hadde vallet gå så kanskje vi også kunde fått med vår gjest på møte. Slik kan det nevnes mange eksempler.

Tenk om vi gav til Guds sak det som Herren minnet oss om isteden for å finne på en undskyldning, som vi egentlig ikke kan forsvara? La oss alle prøve oss her.

Men det hadde sine forfølgere fører for de innbude at de kom med sine ugyldige undskyldninger. Mannen innbød andre og de innbude fikk aldri smake nadveren.

Jedene som var de første som blev bidden til «Lammets nadver», tok ikke mot innbydelsen og følgen blev at Herren satte dem til side og innbød andre i deres sted. Istedenfor jedene fikk nedhengningene anledning til å komme med i Lammetes nadver.

Hvor alvorlig det er å tenke på at hvis ikke vi bruker de innbydelser Gud gir oss går de fra oss og andre blir innbudt i vårt sted.

Om noen urealist leser dette så huk: Hvis du ikke tar imot den innbydelse himmelen Gud har sendt dig i evangeliet, vil din plass i himmelen bli gitt til en annen som tar mot den. Alle dine

ringer. Og hvis sladderen står frem igjennem ennu et par døsprekker, så er de parate til å la vennen og hans sak faille. Sladderen er den Kloakk i hvilken menneskelige sjeler utøper alt sitt avfall og uhenskhet.

For mange er denne stinkende strøm det eneste sted hvorfra de henter sitt omdømme om andre, og forsyner sig med næring for sitt sjelceliv.

(Evangelisten).

Religionen gjør ikke folk sinnsky,

men sinnskydom fremkaller en viss art av religiøsitet.

Den danske overlæge dr. med. H. I. Schou, holdt for en tid siden foredrag i Universitetets gamle festsal om «Sinnskydommenes innflytelse på det religiøse sjelliv.» Overlægen berørte også spørsmålet: Gjør religiøsitet mennesker sinnsky? At dette er så, er en

undskyldning er ugyldig. Du kan komme om du vil. Alt er ferdig. Synden er sonet, gjelden er betalt, og hvem som vil kan komme.

Ma heller ikke Guds barn kommer med tomme undskyldninger når Herren vil bruke oss; men la oss stille oss frem til tjenesten til Gud. Alt er ferdig. Det er kraft nok for den kraftloze, håp nok for den håplose, styrke nok for den trette og alt hvad enhver behov-

Gud hjelpt oss til å gi oss helt til ham så vil vi finne at både var frelse og alt som tjener til liv og Gudfruktighet er fullkommen sikret oss av Gud. Amen!

Nød ham til å gå inn!

Ved noen møter som Mantou Smith holdt, talte man til Ham om en gammel skomaker. Han kunde få ham til å komme til møtet!

«Det kan vel la sig gjøre,» sa Smith, «hvis dere bare vil gjøre som jeg sier.»

Jo, det vilde de.

Så pekte predikanten ut tolv av dem, og de fikk det oppdrag å besøke skomakeren etter tur med en times mellomrum og innby ham til møtet.

Mandag morgen kl. 7 kom den første inn til skomakeren og bad ham komme til møte. Kl. 8 kom den neste, og så holdt det på utsøv formiddagen. Men da så den syvende kom kl. 1, blev det for meget for skomakeren. Han rakte hendem i været og spurte: «Kommer det flere?» «A ja,» var svaret, «det kommer mange flere.» «Stans dem, stans dem!» ropte skomakeren, «jeg skal komme til møte i kveld. Jeg kan ikke ha alle disse menneskene løpende her hele dagen.»

Den som kom presis til møtet, var skomakeren. Og det som var ennu bedre: før møtet var forbi, hadde Jesus møtt ham.

Forkynn ordet.

(2. Tim. 4, 2)
Av Mikael Kristiansen.

II.

Det er noe som heter å gi folket den rette mat i den rette tid. D. v. Budskapet skal være så det passer på tilhørernes tilstand. Du taer ikke likadan til en angrende synder som til en forherdet motstander.

Når Paulus talte til fangevoktene, som lå sørdenknust ved hans fetter og ville bli freist, sa han: «Tro på den Herre Jesus og du skal bli freist, du og ditt hus. (Ap. gl. 16, 31.) Til Feliks derimot som antagelig av vitebegjærlighet ville høre om troen på Kristus talte han om rettferd, avhold og den tilkommende dom. (Ap. gl. 24, 25.) Forkynnelsen til Feliks var jo intet fritt evangelium. Det var vekkelser i selskapsforkynnelser. Når folket sovner i synd og overtrødelser, trenger det vekkende toner. Jesu har flere ganger sett vekkelse opstå på sovende hårde steder, nettopp ved å si folket: «Dere sover, dere ikke inn i himlen. Den port er trang og den vei er smal som føren til livet.» Derved vekkes samvittigheten og alvorstanker, som iallig avførte spørsmålet: Hvad skal jeg gjøre for å bli freist. Jesu gjengjettet i Matt. 24, 25. er en profetisk vekkelsestale. Peters tale på pinsedag og Stefanus tale til Israel var begge vekkelsesbudska.

Ingen får liv ved vekkelsesforkynnelsen eller ved loven, den virker syndens erkjenning. De friske trenger ikke til hæge, men den som har omtd.

Vekkelsesforkynnelsen får folket til å vakkne op og se at de trenger frelse. Kan godt være at vekkelsesforkynne ikke er påkrevet for ditt vedkommande; men der kunne være noen annen i forsamlingen som trengtes å vekkes op.

Paulus, Apollos, og Kefas hadde

ikke sammen tjeneste i virksomheten i Korint. Jeg plantet, sier Paulus, Apollos vannet og Gud gav vekst. Vekkelsesforkynnelsen bryter nytt land (Det ser vi også ved den siste vekkelse her i landet), og vi sår ikke blandt torne. (Jere-mias 4, 3.)

Vekkelsesforkynnelsen oppfører ikke. Vi kunne også si, oppbiser ikke. Nei den ydmeker og skaper bønn. Jeg lyttet til en prediken om vannløse skyer inntil jeg så min fattigdom så stor at jeg gikk hjem og bad Gud om en generalfornyelse og en ny fyde av Guds and.

Må Gud sende oss vektere på Zions mure der kan la basunen få en klar og forståelig lyd — så følket gjør sig ferdig (1. kor. 14, 8). Se også Es. 58, 1.

«Våkn op du som sover, stå op fra de døde og Kristus skal lyse for dig!»

«Hvad jeg sier er, sier jeg til alle: Våk!» (Mark. 13, 37).

En kristen på kne ser lenger enn en filosof på täspissene.

— Kristus og korset er bedre enn verden og dens krone.

Det verste et menneske kan gjøre mot sig selv er å gjøre urett mot andre.

— Når Gud gir noen et beger som flyter over, så vil det snart utørres, hvis det ikke deles med andre.

— A ta Gud med i alt, betyr ikke at kristendommen blir nedverdiget — men at livet kommer på et høyere nivå.

— En kan da ikke alltid vite hva som er rett? — Jo, du kan det idag. Og hvis du gjør det du ser er rett idag, vil du se mer av det og se det tydeligere imorgen.

så vilde meget være anderledes.»

«Dette har jeg hørt før,» sa predikanten.

«Av hvem da?»

«Jo, av Judas Iskariot,» lød svaret.

Hvor vilde Kristus ha satt deg?

Da antisemittiske studenter laget uraligheter for å tvinge igjenom at jødene skulle sitte for sig selv til venstre for forelesningsalen, fant følgende optrin sted i et av auditoriene i universitetet i Wilno.

Nasjonal-socialistiske studenter hadde angrepet jødiske studenter, og professor Rudnicki spurte dem hvorfor de ikke lot jødene i fred.

«Fordi vi er kristne,» svarte de i et kor av stemmer.

«Hvis Kristus hadde levet i dag,» svarte professoren, «vilde han ha satt sig hos jødene til venstre i auditoriet.»

News Sheet.

Sladder.

Ulykken ved sladder er at der finnes ingen ting i verden menneskene tror på som på den. Folk kan ha kjent en mann i 20 år, levet med ham under fire sine, sett ham som han ferdes i sitt hjem, ute i selskap eller i det oftentlige liv. De kan ha luttet erfaringer om hans rettskaffenhet og hans dualitet. De kan kjenne ham som en ærlig og fin karakter; men når sladderen hvilser dem i øret at mannen igrunnen er en dårlig fyr, som har begått denne eller hin gemenhet, så rokker det sterkt ved de 20 års personlige erf-

dom, som leder legmannen på vill spor og legger ham i munnen den gamle frase, at «religionen gjør mennesker sinnsky.» Nei, det er ovnvert! Det er sinnskydommen som fremkaller en viss art av religiøsitet, og gir luft for de religiøse lengsler og tanker.

(Etter Kr. Ukeblad).

En bok som går.

Det amerikanske bibelselskap har i de 80 år det har bestått solgt 134,180,000 biber eller bibelder i 972 forskjellige språk; det britiske bibelselskap har i 133 år solgt 476 millioner; bare i det siste året solgtes der 11,7 millioner.

Et godt svar.

En predikant kjørte på en buss i en by. Da de passerte forbi en kirke, sa en av passasjerene: «Hvis de kristne holdt op å bygge kirker og oppbyggelseslokaler og gav disse penger til de fattige,

Bedes inntatt i Resten:

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonenes tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er 1. lessal 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresserferdinger, skriftlig oppslag og betalinger skjer til ovenstående adresse:

Feil.

Hvis det er noen feil ved ekspedisjonen så la oss få vite det og det blir rettet. Feil kan naturligvis inntræffe.

Bladmisjon.

Vi er takknemlig for bidrag til bladmisjon.

1ste kvartal

Må vi kunne si var bra i år. Det kom inn ganske bra av utestående restanser og det var flere som sendte oss beløp som gjaldt flere år tilbake.

Omkring 100 nye hjem fikk «Røsten» adgang til og derfor er vi jo meget takknemlig.

Vi kan glede oss over at lesekretsen utvides og interessen for bladet vokser.

Målet vi satte oss i år var 500 flere eksemplarer og hvis fremgangen fortsetter som hittil er det opnåelig.

Samtidig har vi dessverre måttet stoppe en del som tross flere henvendelser ikke hverken har betalt eller sagt på bladet. Hvis du ikke vil ha det lengre så send oss i fallfall et brevkort om det. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer.

Det norske Misjonsforbund

har sitt årlige grenstestevne i Sarpsborg 2. pinsedag i år. Det blir talere fra Sverige, Finnland og Norge.

Trine Bull deltar med vidnesbyrd og sang.

Bil til Alb. M. Christiansen.

Det er kommet et par bidrag til misjonsbilen til misjonær Alb. Christiansen.

Kvittring kommer i neste nr.

Til herligheten.

Det var med vemoed man mottok budskapet påskefeften at br. Karl Askelin var død på Sarpsborg sykehús. Ganske kort tid i forveien deltok han på møtene med sitt frie vidnesbyrd, men en stiem sykdom knekket den kjære broder, som kun var 54 år gammel.

Broder Askelin bodde på Sundløkken i Borge, men stod tilsluttet Misjonshusets forsamlingshus, hvor han gennem årene har deltatt etter evne.

Lørdag 23. april ble Karl Askelin begravd på Borge kirkegård under sjeldent stor deltagelse. Kapellet kunde på langt nær ikke rumme den store skare som var møtt frem for å følge avdøde til det siste. At Askelin var avholdt i vide kretser forstod man av sted.

den forskjelligartede forsamlingsområdet frem, både fra Sarpsborg og distriktsområdet.

I kapellet sang man sangen 359 i Sibboleth: «Hver en jordisk blomst må visnes», hvorefter br. Th. Hansen holdt tale.

En rekke kranse ble pågået fra slekt og venner og arbeidskamerater.

Veit graven blev det avlagt vidnesbyrd av en broder som avdeide haft vært redskap til å fare ut i friheten og han hadde også vært ham en god bilbeholder. Til slutt blev «O tenk når engang samles skal», sunget.

Efter begravelsen blev de delta-gene innbudd til minnepast på Folkehus der nede, som var leiet i anledningen. Det var sang og musikk og vidnesbyrd. Vår avdøde bror blev minnet som en gudfryktig og respektabel broder. En der ikke hadde holdt lyset under skjeppen. Der lysedes fred over hans minne.

Det var ikke langt fra 200 som deltok i minnepasten.

S. Trøber

En trofast søndagsskolearbeider vandret hjem.

Da jeg fikk skrive om å innta noen ord i «Barnerøsten», om en kjær søndagsskolearbeiders plutselige bortgang, tiltalet jeg mig også å nevne noen ord her.

Det er nornig str. Magda Andersen, Oslo, som for et par uker siden vandret hjem til herligheten. Hun stod tilsluttet Kristi Menighet, Skedsmo. 12 og har i nære 40 år vært lærerinnen i søndagsskolen der. Utan avbrytele har hun i alle disse år trofast møtt frem til søndagsskolen. Men så kunde hun også gledet sig ved resultater og ikke aller minst at hennes to sønner er freist og tilhører forsamlingen der.

Gud gi at vi hadde mange slike trofaste søndagsskolearbeidere, som forbirl i virksomhet til Herren kaller dem hjem for å utdele belønningen.

Fred over hennes minne!

S. Trøber.

Er Islam på retur?

Islam har ikke lenger den samme makt som for 40 år siden, uttaler dr. Zwemer i et foredrag. Islam har kunnet holde sammen på grunn av de årlige piligrimsreiser til Mekka fra alle deler av jorden, men nu viser det sig at piligrimenes antall er gått ned fra 300.000 til 50.000 på de siste 25 år. Slavehandelen i Arabia er avskaffet, og det gamle samfunnsliv er rykket opp med roten, og det vil ikke være lenge før Egypten og Arabia følger Persias og Tyrkiets eksemplar angående kvinnenes frigjørelse og emancipasjon. Veier anlegges gjennom ørkenen, og biler erstatter kamelene. Den moderne utvikling kommer den kristne misjon til hjelpe. Araberne legger merke til de kristne misjonærer finner

Hvordan enkelte bor i Finnmark
Et forferdende eksempel fra Jarfjord.

«Folkefrihets, Kirkenes gir et illustrerende eksempel på hvordan enkelte mennesker bor i Finnmark i 1938.

Det gleider en familie på sy-

mennesker i Jarfjord. Inntil for kort tid siden bodde de i en liten rønne bestående av to litte smårum. Vegger og tak var delvis råte, og under taket var det så lavt at et voksen menneske knapt kunne stå opprett midt på gulvet. I det ene rummet var både vegger og tak tapetert mer gamle avisar for å holde kulden ute. I det andre rummet, som sa ennu tristere og mørkere ut enn det første, har en tæringsykk mann ligget til seg i vinter. Vegg i vegg med dette rummet lå fjøset. Urinen fra fjøset rant under gulvet i rummet og spreide en ulidelig stank så smart det blev opfyr. Det syntes som at et ophold i dette rummet i løpet av kort tid kunde ta knekkene på et friskt menneske, og hvad skal en så nær en tuberkulos må ligge i et slikt rum?

Mannen er nu sendt på tuberkulosehjem og den øvrige familie er på fattigtilsynsmannens foranledning skaffet annet husrum.

— Men bor ikke mange andre fremdeles under lignende forhold?

Ja slik ser det altså ut i enkelte hjem og mens det er så varmt på Sørlandet at det er skogbart nu, så har vi fremdeles den verste snestrom. Jeg var sammen med emissær Vik på to møter nu imøte i Porsanger 9. og 10. april. Søndag den 10. var det slik et været at sørster Johanne og flere fra Kolvik barnehjem kjørte til møte med hest, men matte snu og reise hjem igjen. Vi hadde da møte og ca. 20–30 kom allikevel og vi hadde et godt møte. Det ene hus vi hadde møte i var så dårlig at det er ikke til å snakke om. Tømmerveggene vrir sig ut og inn og taket bøyer sig svært. Ja, til og med nede i det ene rum var det rått og muggent, men vi fikk likevel ha møte der. Da Oskar Gamst og jeg var der sist, så kom det så mange folk at jeg måtte sitte opp på bordet.

Skulde det ikke være noen som hadde 1000 kroner og sende til hjelpe til den familie?

Jeg skal glædelig ta imot dem og levere pengene til arbeidet settes igang. Tenk om du sendte nu et tusen kroner, så får dem reparert huset i år. Mannen gjør arbeidet selv. Ja, kjære venner, la nu dette hus bli reparert. At de åpner sine dører for Herrens vindar skalde være reklame god nok for at familien var verd hjelpe. Det er meget kjekke folk som ikke hykler for å få hjelpe som så mange gjør. Jeg og min hustru er nu her i Honningsvåg og blir her en tid. Br. H. Ellertsen kom også hit idag, så han ligger ikke på latsiden. Husk ham med en god kollekt.

Honningsvåg i påsken 1938.
Hjertelig hilsen
Milla og K. Skipperud.

ne kommer. Det er ganske enkelt med krokete finger, men ikke ant for papir, forsøker som noe se for dem så vanakelige og studerer A.B.C.-boken.

Mon tro det er indianserstene godt beskådt. Man har ikke gryt, eller hvad? Ellers er meget kjempe med her.

Her er store muligheter og så spredt befolket, så en kasse skal virke der en gang.

Om en skulle begynne, så op det en trenger så bare en rygg, en lang ønskelliste og det skal ikke på hvordan alt skal skaffes.

Somme tider tenker jeg om å reise til Congo, men det vil jo ta lang tid.

Br. Caleb har jo virket i Chaco, men det er meget vanskelig der. Det er ikke godt å komme der.

30. mars 1938.
Broderhilsen,
Berger N. Johnsen

«Bare be du doktor».

Vesle Ivar lå på operasjonsbordet. Doktoren stod ved siden og så ned i de dype barneøynene. Men han kunde ingen ting gjøre, for vesle Ivaras hjerte banket så ulykkelig. Sykesøsteren hadde gjort alt istand og stod nu og ventet. Doktoren blev til sist utålmodig og rykket fortvilet på hodet, «Hvorfor begynner du ikke å skjære, doktor?», kom det forsiktig fra Ivar.

«Først må hjertet bli rolig», var doktoren korte svar. «Ja, men du må be! Det gjør mor, og da blir aldri hjertet rolig!»

Be! Doktoren fikk plutselig sje på noe underlig ved apparatet han holdt i hånden. Men Ivar gir sig ikke: «Be bare du doktor, Jesus hører alltid mor!» Doktoren snur sig og ser på Ivar med et flakkende, hjelpefullt blikk: Jeg kan ikke se. Forundering står å lese i barneøynene. Så foldes de små hendene og det lyder klart og høyt i operasjonsværelset: «Gud, som har oss småbarn kjer, tenk på meg som liter er.» Det faller slik fred over stuen. Ingen har noe å si, ingen tør røre sig. Varsomt bøyer doktoren sig ned over sin lille patient og lytter til de jeyne, rolige hjerteslag. Han kan begynne operasjonen. Ivars bønn var hørt.

(Fra svensk).

Misjonærer som reiser ut.

Misjonær Reichelt drog forut igjen for 6. gang.

9. april reiste 4 av Kinafondets misjonærer: Knut Nordahl, Jon Ørstadvik, Alfred Lien og Marie Wallin.

Mot mørke og avgrunn.

«Den hvite mann eller kvinnen som senker sitt blikk fra stjernen og korset og drar sin hånd ut den korsfestedes hånd, de vil de forlater de elektriske buels, pers, heisenes og spørvognenes, stenfortaugenes og asfaltgatekulturer, gå vill i sansenes ukjente og gatefulle grotteverden av drøm og nykker og forvirrelser på urgammel troldoms sunnemark, inntil demonene grå dem fatt og de synker ned i menes verden i det bunnende dynd.

Mine venner, i det øieblikk hvile rase for alvor slippet om korset og senker blikket stjernen i skyen, i det øieblikk gynner den å gå vill i trollområdets urskogsjungel og griper det magiske mørkes demoner over hvilken ingen elektriske lamper i verden har noen makt, og ingen professorer i fysikk

SPREDTE FELT

I Ytre Enebakk.

Den vestre delen av Augslandet har vist meg i vinter.

L. Langfredag hadde til en vinter.

L. Erszad, som har vært i vinter.

Kristiansand S.

Det har vært gode vinter.

B. Bysveen m. II. har besøkt i Betania.

Shipptet.

I Vidnesdalen hadde besøk av brodrene fra Oslo.

Stiansen fra Congo.

Brødrene G. Iversen og I. Bergh fra Sarpsborg i motene de dagene.

Plakatet var de

Over Skiptvet.

Moss.

Påskens møter var rikt velsuksess.

Store forsamlingsdager.

And. Brodrene Felix og Boström forkynnelse.

Fredrikstad

Kristi menigheten påsken og braket.

Det var tilreder. Fra Logen i Halden og de var det flere.

Av predikanten, Enok fra Halden.

Mandal.

Trygve påsken og godt i for.

Jo også et virksomhet.

Oslo.

Kleppe plaskens var megen.

Fra T. Kjære Lammet.

Som byr D. heim til bladet.

Flere vare evang.

Vandringen den 2. negre.

eldre tur.

N. Yngsden.

VI for M. M. M. M.

SPREDTE FELTER

Ytre Enebakk.

I ytre Enebakk har Aug. Andersen virket meget i vinter og de senere måneder. Han har fått mange til å komme til mønster. Men han har ikke vært i landet i vinter et hjelpe med hjelpe muligheten. Han skal virke der et tid.

Kristiansand S.

Det har vært gode møter og bra besøk i Betania i påskehelsen. Br. Byresen m. fl. har virket der.

Skipvet.

I Vidnesdalen hadde vennerne av brodrene Bergh og Kristiansen fra Oslo, som tenker å reise til Congo, i helgen. Mønsteret på lokatet i privathuset.

Brodrene G. Ivensen og konduktør L. Bergh fra Sarpsborg deltok også i mønsteret de første helgene.

Påskedag var det misjonsfest i Øvre Skipvet.

Moss.

Påskens møter og sammenkomster var rikt velsignet av Herren. Større forsamlingsvar fremmet og Gud var nærliggende i Hellige And. Brodrene Enok Wangberg og Felix Bustrom deltok med ordets forkynelse.

Fredrikstad.

Kristi menighet hadde stevne i påsken og bra besøk.

Det var tilstrekkelig fra flere steder. Fra Logen, Moss, Saltmes, Halden og de nærliggende steder var det flere venner.

Av predikanter var pastor Sørensen, Enok Wangberg, Isaksen fra Halden, Sverre Johnsen m. flere.

Mandal.

Trygve Olausen var i Mandal i påsken og etter sigende var det godt i forsamlingen der. De har jo også et prektig lokale for sin virksomhet.

Oslo.

Kleppe og Husby talte ved påskens møter i Møllergt. 38. Det var meget god ønsking til mønsteret.

Fra Trondheim.

Kjære nidsesskende. Fred 1 Lammeblod.

Som det sees av annoncen innbyr «Den frie Forsamling» i Trondheim til stevne i pinsen. Som alle bladets leseere vet er vi en liten flokk blandt de mange, som vil være med å spre det velsignede evangeliet ut til dem som ennå vander i mørke. Vi er kansje den siste til å besøke oss i pinsen.

Av de som deltok der fra først av kan nevnes: Arnesen, Horni og Bieberg. Disse var døpte. Bieberg ble døpt i Ankertorvets skolelokale 1897. Murmester Hansen var den ledende i Ankertorvets skolelokale og Rudin var medhjelper.

En kraftig hornmusikk som medfylte til Grønland 2 bestod av blikkenslager Wold som var dirigent, byggmester Danielsen, Hans Dahl, rørlegger Nygård, Thoresen, Berg, Aron Johansen, Ole Larsen og Hoel.

I stuen som de samledes i Grønland 2 ble det innsatt døpekonen noen uker før jul 1897 og den første som ble døpt der var Ole Larsen, som var med i hornmusikken. En officer i frelsesarmeen som hette Læsnes var også en av de første som ble døpt i denne stuen.

Mønsteret på juledagene var særlig velsignet av Gud. Flere blev frelstes og syke ble helbredet. Blandt andre bad de for en liten gutt som hette Emanuel, og var sønn til byggmester Danielsen. Gutten var meget syd, men blev helbredet.

Det skulde ha nyttårsfest, og mange kom ikke inn, plassen blev for liten. Jubelen var stor og vesle Emanuel stod på døpekonen og fortalte at Gud hadde helbredet ham. Unge og gamle priste Gud.

Nu har vi da besluttet som de yngste i laget, å innby våre eldre nidsesskende til å besøke oss i pinsen.

Vi skal gjøre vårt beste med løftet for alle som melder sig i tide. Middagen skal vi forsøke å få til en pris som passer for alles portemonnee. Dette var den materielle side som jo også må være med.

Kom alle som kan til kroningsstaden Trondheim. Vi vil samles for å krone vår himmelske konge og vi sier. Vel signet være den som kommer i Herrens navn. Derfor kom vel signet for å være til vel signete. Kom seirende for å seire og bedende for å fa. Og Herren skal gi oss alt i rikt mål så vi kan gjøre hans glemming med gleda. Vi har det godt i menigheten. Fred og Kjærlighet imhyrdes som jo skal være vårt klenette som til ere. Fortiden har vi br. Lars fra Ørebro som menigheten Larsen diktat. En gudfruktig og bramfri broder som har et ønske sammen med om Kristus på tronen i livet og i menigheten.

Hjertelig hilsen
Deres suster i Herren
Karoline Kalinowski.

Fra Laxefjord i Senja.

Første påskedag var vi her sammen med Herrens ord. Et ung broder Osvald Karlsen og undertegetnede talte om langfredags og første påskedaghendeler, sett i et lys og baret av anden fra det helse.

Om dets betydning for de troende, for de vanværende og ver-

Gud har vært usigelig god imot

misionshytte vi har satt opp der inne i skjæret. Vi har ikke vært tilknynt til et kloster, men sammenkomsten har vært en sammenhengende.

Takk til alle som har vært med i overensstemmende med Guds ord. Gud gir vekst. Amen.

Så er det en oplysing. Når det kommer venner eller predikanter og skal hilse på oss, så se etter

Den frie Forsamling og ikke etter

broders navn som står her.

Høste nemlig at en broder had-

fatt i oss fordi han så etter predikanter navn som da var rest

fra oss for en tid. Nei spør etter

Den frie Forsamling. For tiden er

ad. Prinsen 22 II Trindernas arbeidssamfund.

Já så være da stevnet arbeidet

på det beste og vel møtt i Jesu

nasareerens navn.

Trondheim 21—4—1938.

I. M.

En liten hilsen.
Fr. Enok Wangberg

p. t. Moss 17. 4. 38.

Jeg vil herved sende en hilsen til venner rundt omkring i vårt land. I tre uker har jeg nå vært på reise i det sydlige Sverige og befinner mig når dette skrives på Moss.

A. Andersen Grønli,
pr. Finsnes.

En liten hilsen.
Fr. Enok Wangberg

p. t. Moss 17. 4. 38.

Jeg vil herved sende en hilsen til venner rundt omkring i vårt land.

I tre uker har jeg nå vært på reise i det sydlige Sverige og befinner mig når dette skrives på Moss.

Br. Karl Slangsvold er for tiden den ledende broder. Hans hjem har stått åpent for Herrens venner og han er ivrig i tjenesten. De har støttet misjonærene Marie Rustad og Helga Lundebø, China og Skipperud, Finnmark. De har ikke lokale og samles i husene.

I Garder har de de siste par år hatt egen virksomhet og arbeider for Glittenberg, Belgisk Congo. De har ikke innskrivning og bruker sangboken «Schibboleth».

At jeg nå tok nedover på en rundtur, kommer av at misjonens hus i Karasjok ikke er helt ferdig og vi vilde nå forsøke å skaffe de midler som skulle til for å få huset ferdig.

Det er bare en ganske liten misjonsbytte vi har satt opp der inne i Finnmarksjælet, likevel stor nok til at vi kan ha sammenkomster i den. Hittil har vi lagt ned vel 1200 kr. derinne, og det må nok en 1000 kr. til for å få den ferdig, slik at den kan bli istand til å huse en misjonær med familie gjennom den lange kalde vinter.

Gud har vært usigelig god imot oss deroppe i det hele nord, og særlig blant de lappiske folk, har misjonsarbeidet store muligheter for tiden.

På Moss var nu styrebrødrene som samlet og mange viktige beslutninger ble fattet, som jeg siden vil komme tilbake til. Den lappiske bibelmissionen ser det som sin oppgave å forsøke å gå inn i distrikter hvor det hittil har vært lite evangelisk misjonsvirksomhet, og jeg vil her omtrent alle som elsker Kristi gjerning på Jord, og som legger misjonen frem for Gud, og minner arbeidet blandt lappene.

Skulde det være noen som vil gi noe til statsjonen i Karasjok, mottas det av br. Einar M. Johansen, Klostergaten 8 b, Moss som er misjonens kasserer.

Med beste broderhilsen til alle misjonens eders

Enok Wangberg.

E. Nok Wangberg.

Hvor finner man lykken

Ikke i vantro og fritenker. Valtare var en avgjort fritenker og hans skre: «Jeg vilde ønske jeg aldri var født».

Heller ikke i nytelser. Lord Byron levde et vilt liv i lyster, og han vidnet: «Den tærende orm, kreftskaden og smerten er alene min del».

Heller ikke i pengar. Den amerikanske millioner Jay Gould hadde

alt det gull han kunde ønske sig og mere til, men på sitt dødsleie bekjente han: «Jeg tror jeg er den ulykkeligste skapning på jorden».

Heller ikke i ansett stilling og bemidlelse. Det falt i lord Beaconsfield's lodd å få begge deler og dog skrev han: «Ungdommen er en kampregning, manndommen er en kamp over alderdommen en beklagelse».

Heller ikke i militaristisk ære. Alexander den store beseiret hele den da kjente verden. Da den siste kamp var vunnet fant man ham gråtende i sitt felt, idet han som grunn angav: «Der finnes ikke flere verdener å beseire».

All som én stadfest Salomos dom: «Alt er forgengelighet og andsforsærelse».

Men hvor er lykken da å finne? Jesus sa: «Jeg skal se eder igjen, og eders hjertar skal gledes, og ingen tar eders glede fra eder».

Svaret blir derfor: I Kristus alene.

STORE KARAKTERER

Store karakterer og sjeler er bare de som bygger, — ikke de som river ned.

Man behøver ikke være særlig dyktig for å sette varme på et hus. Men behovet ikke nødvendigvis være en sterk mann for å få en person dynamitt til å eksplodere. Heller ikke behøver man å være et særskilt kloktig hode for å ødelegge en manns rykte ved spottende antydninger.

Særlig vis og klok behøver man heller ikke være for å kunne spre misnøye og mimmo inn i en organisasjon til dens nytte og brukbarhet er ødelagt.

Det er etter hvad vi bygger op, — ikke etter hvad vi river ned, vår storhet og karakter måles og vurderes.

ALLTID NOE NYTT

I 50 år har jeg hver måned lest det nye testamente igjennem. Aldrig kommer jeg dog til gudstjeneste, og aldri hører jeg et kapittel av denne bok, uten å merke at jeg har lært noe nytt.

Henry Weston.

Rakkestad.

I deit mellom Rakkestad, Varteig og Skjeberg ligger noen gårder som heter Bredholt. Her har det vært en del møter og virksomhet. Johan Bredholt og hans hustru er troende døpte og har åpnet sitt hjem for de frie venner. Dette er imidlertid mytt land og det trenges arbeidere som kan ofre sig for slike steder. De har møter av og til, men ingen fast evangelisk virksomhet.

Kirkebygden i Hurum.

Vekkelsen begynte i 1906 og 1907 ved I. Borglund og G. A. Mordin. Spontbukta var også med endel. Mange blev frelstes og de fleste av dem var ungdom.

Mønster holdtes i husene. Av steder som det mest var møter m. flere.

Kristi menighets predikanter hadde en del møter og venner fra Holmsbu besøkte også stedet ofte.

Alfred Thoresen og hans hustru bodde en tid på stedet og virket der.

I 1914 ble bedehuset bygget. De hadde innvielsesfest 29 november 1914. På innvielsesfesten var det samlet venner fra Holmsbu, Filtnet, Berger, Sætre og Røyken. Brødrene Gerard og Ivar Olsen var med på festen.

Den første tid var det bare noen få troende døpte, men litt ef-

Et forslag.

Selv hvad I eler, og gi almissne. (Luk. 12, 23), sa Jesus til sine disipler, men dermed også til oss troende i 1938.

Det er mulig at enkelte etterkommer denne befaling, men unndres om ikke dette lille skrifsteds kan betraktes som en skjønn og herlig epåskillelse fra Gud, som alle vi troende kunne ha både glede og berikelse av, og til hjelp og glede for alle dem som i evangelietts interesse roper om hjelp, både i «Korsets-Seler» og «Misjons-Rosten».

Det vilde glede mig om andre kan finne og realisere en bedre tanke enn min, men sender herved denne til overveielse.

En menighet eller venneklokk blir enige om at enhver har både en og flere ting som de godt kan undvære og som kan omsettes i penger. De veier da enmann som har forretningssans og kan fåre bokser, eller kan det bli «fasko og til spott». Vedkommende får oppgitt medlemmene navne og adresser og går i tro og frimodighet til arbeidet. Alle som vedkommende kommer til er den lykkeligste, da det er «saligere å gi enn å ta imot.»

Hver enkelt gave føres inn på varkontor med givernes navn eller forbokstaver og med plass til å notere salgspris og dato. Der føres også kassabok. Bokene og varebeholdningen revideres av to revisorer, som er valgt av menigheten.

Hva skal det så gives? Det er mange ting som kan gjøres i perioder i våre dager. På samme tid kunde det bli anledning til å få kjøpt billig ting de trenger. Vedkommende selger måtte selvvelig ha prosenter av salget og resten kunde da menigheten fordele etter ønske.

Arbeidet kunde også utvides til å omfatte flere menigheter og fø-

Hvilkehjemmet, Fredly'

Apenet hele året. Sted for troen- de venner. Mottar på sykekassen. Tf. Vestre Gran no. 9 L.

Evangl. Ruth Hansen,

Vestre Gran, Hadeland.

revideerte bokser for hver menig- het.

«Gudsfrukt med nøybosethet er en stor vinning.»

En stor glede for oss alle er det at tiden for brudens optagelse er nær.

Med hjertelig hilse. Luk. 12, 33

—44.

Langesund 14—4—1938.

Olaf K. Olsen,
rorlegger.

INGEN AV DEM

«Er der feststemming over lignelsen om den store nadver, så er det også et dyp্ত øde. Det er velsignet sant at alt som vedrører vår frelse, her Gud bringt istand

for oss ved det fulldragte soningsverd p Gopata. Men like så saner et, at det ikke hjelper oss det ringeste, hvis vi ikke tar mot frelsen. Alt er rede fra Guds side.

Og innbydelsen til den store fest gjelder

alle og er sendt ut til alle — også til dig. Gud vil at alle mennesker skal frelse. Men det er kun dem som tar imot innbydelsen som blir med. Som det gjikk i lignelsen, således gør det også i verden omkring oss idag: Det er mange som med tomme undskyldninger sender avbud til noddens Gud. Mange mener, at når de er så opplatt av hjem og forretning fordrub og hage, setskap og venner, så kan de ikke komme til Guds fest. Det passer ikke. De kan komme hvis de vil, men de vil ikke.

Ingen av dem skal smake min nadver, ser Gud. Ingen av dem! Hvem er det?

Det er dem som sendte avbud, som ikke kommer. Er du blandt dem? Er noen av dine kjære blandt dem? Slik til dem hvor

alvorlig deres stilling er. Deres avgang

lukker dem ute fra Lammetts bryllups-

nadver.

— Ydmighet er det beste bevis

på sann verdighet.

Konferanse

avholdes på Logen Moss 1., 2. og 3. pinsedag med velkomstmøte lørdag ettermiddag som de besøkende selv må betale. De som kommer må melde seg innen 26. mai da vi etter den tid intet ansvar kan ta. Meld dere i tide til undertegnede. Det letter innkvarteringen.

For den frie Forsamling
Inge Moum,
Jonsvandsveien 19, Trondheim.

Steine

Den frie Forsamling i Trondheim innbyr til steine i pinsen. Alle Guds barn er velkommen. Det vil bli fritt losji med frostok, og felles middag som de besøkende selv må betale. De som kommer må melde seg innen 26. mai da vi etter den tid intet ansvar kan ta. Meld dere i tide til undertegnede. Det letter innkvarteringen.

For den frie Forsamling
Inge Moum,
Jonsvandsveien 19, Trondheim.

Vennestevne

1 Ytre Enebakk 29. mai. Møter 11. 3 og 6. Dåp. Mat og drikke medtas. Kaffe og melk på stedet.

Alle velkommen i Jesu navn.
For vennene
Evangelist H. I. Ersrud.

Bethel, Ski

har vennestevne på Menighets- huset den 12. juni. Møter kl. 11. 3 og 6.

Velkommen i Jesu navn!
Vennene.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN

(Trygve Gabrielsen)
Pleens g. 2 b II, ved Youngstor- vet, Oslo.

God middag.
Kaffe og smørbrød.

Har De bestilt det lille, gode
barneblad

„Barnerøsten“

Prev det ett år. Det koster kun kr. 1,50 og utkommer hver uke, undtatt ferien.

Gå til nærmeste postkontor eller send pengene til vår ekspedisjon, post boks 32, Sborg

inbindningsårgångar 1937

kartor och statistik: Fm. Kr. 3:—, Dollar 1:25.

Provnummer gratis på bestem- meraner!

FÖR ALLT SKA

FÖR ALLT SKA

Missionsskriftet
Redaktör Santrid Mattsson
Innehåller meddelanden om
skilda länder, om växter och
fåglar, om väckselar på olika
missioners skäliga resor
på missionsvägen.

Missionshistoria, mis-
sionsmärke, missionsmän, in-
statistiska uppgifter över
missionärernas områden, o-
färda med kristendomen.

Artiklar om arbete till hem i samband med
delning av Biblar Nya Testa-
ment, evangelier, smäckrätter i
skilda länder i Östeuropa.

Artiklar om det andliga
förflyttandet, om vår
Kristus, Herren återkommer
tidsskriften utkommer i
året på svenska och

engelska och ryska.
Prenumerationspriset är
I Finland Fm. 20:—, Sverige
och Danmark Kr. 2:—, Amerika
50 öre. I U.S.A. och Kanada
dollar: —:75, årsnummer 20.

Prenumereras genom post-
lever hos red. Frimärken
betalning.

Men det som i landet
rende i veien var
tomt. En sådan
skaffet nu, till en
som også er
nes også på elände
som benyttet son
sier sig selv, att det
i helalet grad. Dog
gel på noe bedre
det. Det viser sig
er stor fra folket
men man må

at dersom man har
gåre hus vilde de
ganger bedre, so
folk for å gå der

Sondagsskolean-
begyndt, og der
og 70 barn. Men
hendt mange ga-
har måttet inns-
at man ikke var
såpass varmt, a-
re der.

Det er på Fin-
dre steder i landet
ste tiden for vi
er host og vint-
rummet man rå-
at det ikke kan
hver forstå, att
ingenting.

Kjære venner
vi bør ta hånd

En annen
fordel for dette
her ikke finne
har noe virke
har man store
stædet.

Innenfor Kjæ-
markens mest f-
sefjorden, med
byggere, enny-
hele året igjen
av mennesker
herfra.

Vi står i gj-
Vennene på
de kan, men
det så lite, i e-
Jeg vil der-
kan, opmunt-
Bidragene
Eders

Reisebre-
Finnmar-

Fredag de-
på en tur til
var å stanse
hos Wangbe-
stendigheten
passet

blev en forferdelig uro der og folk stormet ut. En syster kom bort til Lars Hvinden, holdt sig for brystet og sa: «Skal jeg da behøve å bli slik. Jeg leser og ber til Gud og dette forstår jeg ikke.»

De gikk til Helmer Møger og fortsatte mælt samme kveld. 4 stykker blev andsdept der om kvelden. De lå som døde det meste av natten og var helt borte fra sig selv. Det blev en beveget tid fremover da. Også meget som ikke var sundt kom frem og det var nok noe som bare var efterligninger. Satan raste også forferdelig og blant annet hente det engang at en som var besatt

skremte sørstrene Dørsum og Karlson som var der da, slik at de tok flukten. På et meste hos Maren Falang kom det et budskap fra Gud at dejeven tenkte å stene dem; men han hadde sett en tredobbelt mur omkring dem. En hel flokk av bygdens ungdom hadde den kveld lagt sig på lur utenfor huset hvor møte holdtes og var bestemt på å stene dem når de gikk hjem. Det var dog bokstavelig som at en mur stod mellom dem og møtetfolket, de fikk ikke kastet en eneste sten.

Så begynte sannheten om døpen å bli mere aktuell og flere blev døpte. Også dette virket slik at møtstanden blev hård. En gang de døpte i Grorudtjernet blev det skutt fra skogen. Om det bare var skremmeskudd og de ikke hadde tanke på å skade noen så var det jo allikevel uhhyggelig.

Bedehuset der blev bygget i 1904—05. Det var broder Lars Hvinden som gikk i spissen for dette. Bedehuset er ganske lite og har antagelig noe over 100 sitteplasser.

Av predikanter som har virket der i lengre tid kan nevnes: H. E. Hegh, Sporbulkt, Ødegård, Johan Kiserud, Jørgen Dammen og Mikael Kristiansen.

Lars Hvinden stod som leder for menigheten der i flere år. Siden stod som sådan Erik Aserud noen år og nu br. Lars Falang som også har vært misjonær i Kina.

De bruker sangboken «Schibboleth» og har ikke innskrivning.

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Vestre Gran, Hadeland

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har reist som evangelist. Det

Det første som tungetale og de tegn som særlig følger den frie kirkens kom frem i Vestre Gran var på et møte hos Lars Velsand på Skirstad i 1912. Nevnede hus var en gammel tingstue og der var det meste dengang. Den første som ble andsdopt var Helmer Møger som nu i flere år har re